

Loom lag het dorp in het dal tussen de heuvels.

Het water van het riviertje kabbelde, de meubelmaker timmerde zijn tafels en stoelen, mejuffrouw Potter maakte haar gezellige schilderijtjes, de schaapherder hoedde zijn schapen en de kinderen zaten op school.

Het was precies zoals het in het dorp ging toen de grote mensen klein waren en zoals het vermoedelijk nog zou zijn als de kinderen zelf kinderen hadden.

'Ik denk dat ik mijn koffers maar eens pak om de
wijde wereld te gaan bekijken,' zei de juf. 'Ik hou
heel veel van jullie, maar ik verlang naar avontuur.'
'Mogen we mee?' vroegen de kinderen.
De juf glimlachte. 'Als ik het
avontuur heb gevonden,

kom ik terug om erover te vertellen,' beloofde ze.
'Blijft u lang weg?'
'Een dag of een jaar of langer of korter,
dat weet ik nog niet.'

Dus moest er een nieuwe juf komen, voor een dag of een jaar of langer of korter, en de kinderen mochten kiezen. Van heinde en verre kwamen er onderwijzeressen naar het dorp. Maar ze werden allemaal weer naar huis gestuurd. De koffers van de juf moesten nog even wachten.

Te streng...

Te oud...

Stokdoof...

Te mooi...

Te lief...

Zingt vals...

En de bakker bakte zijn beroemde biscuitjes zoals ook zijn vader en grootvader dat hadden gedaan, de koster luidde stipt om twaalf uur de klokken van het kerkje, de kokkin verzorgde haar tomatenplanten en pruimenboom en de kinderen leerden de tafels van zes en zeven en acht. Er ging een dag voorbij, een week, een maand...

